

(сравнения) - 141 (54,23%) больной без нарушения углеводного обмена; 2-я группа - 56 (21,54%) больных с гипергликемией (>6,6 ммоль/л) при поступлении и натошак, но без указания на СД 2 типа в анамнезе; 3-я группа - 63 (24,23%) больных с СД 2 типа, в том числе впервые выявленным. Результаты исследования. В группе пациентов с СГ выше показатель госпитальной (20-ти дневной) летальности. Кумулятивная выживаемость в группе сравнения составила 87,94%, в группе с СД 2 типа-87,3%, а с СГ – 67,86%, $p < 0,005$. Частота госпитальной летальности у пациентов с СГ была в 2,7 раза выше по сравнению с 1-ой группой (32,14% против 12,06%, $p < 0,002$); относительный риск летального исхода – 2,666 (95% ДИ:1,405-5,014, $p = 0,002$). У пациентов с СГ в 1,4 раза чаще наблюдались кардиоваскулярные осложнения (аритмии, рецидив ОИМ, ранняя постинфарктная стенокардия, острая аневризма левого желудочка) по сравнению с группой сравнения (71,43% против 51,06%, $p = 0,002$). Уровень Тропонина-I был выше у больных с СГ по сравнению с 1-й группой ($8,0 \pm 1,18$ и $3,78 \pm 0,38$ нг/мл соответственно, $p = 0,03$), что расценивалось как формирование большей зоны некроза. Течение ОИМ у пациентов с СД 2 типа чаще осложнялось развитием острой сердечной недостаточности II-III класса по шкале Killip в отличие от группы сравнения (36,5% против 17,02%, $p = 0,005$). Выводы: Симптоматическая гипергликемия - прогностически значимый фактор сердечно-сосудистого риска и неблагоприятного прогноза у пациентов с ОИМ.

ВИВЧЕННЯ СТУПЕНЯ ІНТЕГРАЦІЇ М'ЯКИХ ТКАНИН У ЕЛЕМЕНТИ З ВУГЛЕЦЬ-ВУГЛЕЦЕВОГО КОМПЗИТНОГО МАТЕРІАЛУ З МЕТОЮ ЇХ ВИКОРИСТАННЯ У РЕКОНСТРУКТИВНІЙ ТРАВМАТОЛОГІЇ ТА ОРТОПЕДІЇ

Масленніков С.О.

Науковий керівник: к.мед.н., доц. Чорний В.М.,
Запорізький державний медичний університет
Кафедра травматології та ортопедії

Вступ та мета дослідження: Сучасна реконструктивна хірургія опорно-рухової системи не мислиться без широкого використання пластичних композитних матеріалів у тому числі поліпропілену і вуглецевих композитних матеріалів (ВВКМ). Метою роботи було визначення ступеня та якості інтеграції м'яких тканин в тому числі й м'язової в елементи з ВВКМ та порівняння результатів з даними літератури про інтеграцію м'яких тканин з поліпропіленовою сіткою. Матеріали та методи: Опираючись на численні наукові публікації вітчизняних та іноземних авторів було проведено аналіз даних, зроблені висновки та окреслена стратегія подальших досліджень. На базі кафедри травматології та ортопедії було прооперовано 4 криси. Операцію на тваринах виконували під загальним тіопенталовим наркозом. Після обробки операційної зони спиртовим розчином йоду робили екзартикуляцію гомілкового суглоба. В продольний розпил кістки імплантувався графітовий стрижень. Рана пошарово ушита. Також всім крисам ВВКМ було імплантовано підшкірно та внутришньом'язово. Отримані результати: Післяопераційний період тварин без особливостей. Стан крис задовільний. Виведення тварин з експерименту та повне гістологічне дослідження нативних препаратів планується через 3 та 6 місяців. Висновки: ВВКМ інертні до м'яких тканин та не мають канцерогенного ефекту. Вуглець-вуглецеві композити відповідають основним вимогам до імплантаційних матеріалів та забезпечують багатофункціональність виготовлених на його основі імплантатів. Питома вага інтегрованої тканин на одиницю площі сітки з ВВКМ значно вища ніж пропіленової, що забезпечує більше проростання тканин та міцність імплантату. Сітки з ВВКМ не мають таких ускладнень як поліпропіленові сітки (серома, вторинне зморщення, розходження рубця), що вигідно відрізняє їх та надає перевагу у реконструктивній хірургії опорно-рухового апарату.

РОЛЬ РЕЦЕПТОРОВ ЭСТРОГЕНА, ПРОГЕСТЕРОНА, HER2/NEU В ПРОГНОЗЕ РАКА МОЛОЧНОЙ ЖЕЛЕЗЫ

Мачулян Е.П.

Научный руководитель доц. Щуров Н.Ф.
Запорожский государственный медицинский университет
Кафедра онкологии и онкохирургии

Цель работы: изучить прогностическое значение экспрессии рецепторов эстрогенов, прогестерона и белка HER2/neu в опухолях больных с ранними стадиями рака молочной железы. Материал и методы. Проведен ретроспективный анализ данных 120 больных РМЖ T1-2N0M0, получивших лечение в Запорожском областном онкологическом диспансере в период с 2005 по 2009 г. Средний возраст пациентов составлял- $49,9 \pm 0,9$ лет (от 27 до 68 лет). Определение содержания рецепторов эстрогена, прогестерона и статуса HER2/neu осуществляли ИГХ методом. У 36 больных отмечены положительные РЭ и РП, у 19 больных -отрицательные. В 10 случаях РЭ были положительные, а РП отрицательные. Исследование экспрессии HER2/neu показало что у 88 больных отсутствовала амплификация, у 24- была слабо-положительная и у 8-положительная. Изучена также общая и безрецидивная пятилетняя выживаемость. При наличии положительных РЭ и РП общая выживаемость составила 97,3%, без рецидивная 94,2%. При наличии отрицательных РЭ/РП ОБ составила 69,2% и БРВ 65,4%. При наличии положительных только РЭ ,а РП отрицательных ОБ составила 87,4% и БРВ 81,5% соответственно. При опухолях, негативным по 3м вышеперечисленным признакам ОБ составила 40,3% и БРВ составила 37,7%. Выводы: Отсутствие рецепторов стероидных